

El regal d'avui és precisament avui. O és que potser esperaves una cosa més suggestiva i estrident? Doncs, ves per on, avui és el millor regal per a tu.

On ets ara? Te n'adones si ets a algun lloc... vol dir que ets. Vius, potser amb bona salut, potser amb mala salut, vés a saber, amb el cor expansiu o encongit, carregat de problemes o amb algunes solucions, aïllat o ben comunicat... però ets.

Resulta que un bon dia, segurament semblant a avui, per primer cop vas inspirar el primer alè, i durant, ¿quants anys?, a unes 100.000 pulsacions per dia el teu cor no ha parat. Menys mal que no ha parat... i avui està de nou treballant per enviar la sang, la vida, l'oxigen... fins al més amagat racó del teu cos. No hi pensem, oi, en el que significa la nostra meravella.

Resulta que un dia, possiblement semblant avui, serà en un moment determinat la darrera expiració. No és tràgic, de debò t'ho dic, és absolutament normal. Quan? Com? Al costat de qui? De quina manera? La gent anirà pel carrer una mica accelerada, el metro ple a l'hora punta, es parlarà de la nova artista, de qui pot guanyar les eleccions o de la situació del Barça... i serà el primer dia de la teva absència.

Però entre la primera inspiració i la darrera expiració... hi ha avui. Dia normal, segurament, o bo o dolent, capficat o tranquil... però l'única possibilitat d'ara. No creus que val la pena de viure intensament?

Deixo a les teves mans aquest camí, curt o llarg que em queda. El que sí sé de cert és que la millor possibilitat és la d'avui. El moviment del cor, que inspira i expira ara mateix, em parla d'acollir el que entra en mi i amb aquesta entrada Tu també. El moviment del cor que expira em parla de la urgent necessitat de donar, de comunicar, de compartir, també amb Tu, com saps fer-ho, amb els altres que també viuen la seva possibilitat, ara.

Reconfortat, doncs per un moment interior, per uns pensaments tan senzills, ara surt de tu mateix i gaudeix del millor regal... avui.

Jesús Renau sj.